

[Landbrugsministeren.]

det Svar fra mine Jurister, at det skal man. Og saa kan det ikke nytte, at ærede Medlemmer skruer sig saa højt op. Det kan ikke nytte, Oppositionen vil forlangé, at jeg ikke skal holde en Lov, den selv har været med til at vedtage for nogle Maaneder siden. Jeg kan sige til det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som sagde, at der var enkelte Amtsudvalg, der nægtede at indstille Andragender om Laan og Tilskud til Godkendelse, hvis der ikke betaltes den tariffmæssige Løn, at det ærede Medlem kan være vis paa, at det gælder for alle Amtsudvalg. Hvis der er en Overenskomst angaaende slige Arbejder, og det kommer til min Kundskab, at der ikke betales derefter, saa er jeg nødt til at nægte Laan og Tilskud i saadanne Tilfælde. Jeg er jo nødt til at administrere Loven i Overensstemmelse med Lovens Ord, og de er paa dette Punkt her saa klare, som de overhovedet kan være.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger udtalte i Virkeligheden nogen Anerkendelse af denne Lovgivning, og jeg har Indtryk af, at det ærede Medlem maaske nok kunde være med til en Fortsættelse. Han udtalte, at det var jo meget godt, at man nu forbedrede Jorden, men det gjaldt ogsaa om, at de Afgrøder, man avlede paa Jorden, blev betalt med en rimelig Pris, og det er jeg ikke uenig med det ærede Medlem i, men det er jo ikke os, der bestemmer disse Priser, det ærede Medlem ved meget vel, at de bestemmes paa Verdensmarkedet. Det hjælper jo ikke Landmændene saa overordentlig meget, om Kornet koster 20 Kr. pr. Tønde, hvis det ikke kan udbringes til Smør, Flæsk, Kød, Æg o. s. v. til mere end 5—6 Kr., fordi ingen i Udlandet vil give mere for det. Det er Fedevareproduktionerne, der er afgørende med Hensyn til, om Afgrøderne kan betale sig. Det er klart, at der kan være enkelte Landmænd, som avler mere Korn, end de kan omsætte i Fedevareproduktionen, og for dem er det af Betydning, hvilken Kornpris vi har, men for de tre Fjerdedele af det danske Landbrug har det sikkert ingen Betydning, tværtimod, for manges Vedkommede er det endog en Fordel, om Kornpriserne er lave. Men det er jo et Spørgsmaal, der i og for sig ikke hører hjemme under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag, saa jeg skal ikke komme nærmere ind paa det.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger fremdrog endvidere Bestemmelsen om Tilskudet, som nu er fastsat til en Trediedel af Arbejdslønnen til det paagældende Arbejde,

og spurgte, om ikke dette Tilskud var for stort, saa at man efterhaanden skulde forhandle om en Nedsættelse. Ja, det er naturligvis noget, man kan forhandle om. Jeg erkender, at man ikke til evig Tid kan fortsætte med Tilskud. Man kan jo forhandle om det, men jeg er nu af den Opfattelse, at man bør fortsætte med Tilskud af denne Størrelse, saa længe der er saa stærk Efterspørgsel efter Laan og Tilskud, som der er, og saa længe vi har den uhyre Arbejdsløshed, vi har; men da det for mig er af den allerstørste Betydning at faa gennemført Lovforslaget, vil jeg naturligvis ikke paa Forhaand afvise Forhandling om Enkeltheder i Forslaget.

Baade det ærede Medlem Hr. Fibiger og Venstres ærede Ordfører ønskede forskellige Oplysninger om Lovens Virkninger hidtil, og dem er jeg naturligvis villig til at fremskaffe, hvis det kan gøres inden for en rimelig Tid, saa at man kan faa Lovforslaget gennemført saa betids, at man ikke skal komme i samme Situation som i Fjor: at man ikke har nogen Lov i den kommende Sommer.

Det ærede Medlem anerkendte den Ændring, jeg har indført i Lovforslagets § 1 angaaende Muligheden for at optage Bank- og Sparekasselaan til Formaalet, og jeg tror ogsaa, at der herigennem foreslaas en Ordning, som betyder en rimelig og lempelig Overgang til den Tilstand, at Arbejdet fremtidig kan foregaa mere uden Statens Medvirkning end hidtil.

Jeg vil meget beklage, om de Udtalelser, der er faldet i Dag, skulde betyde, at det fortrinlige Lovgivningsarbejde, vi her er kommet ind paa, standser, og jeg haaber derfor, at det ved den Udvalgsbehandling, som jeg forstaaer vil følge efter denne Førstebehandling, maa lykkes at overvinde de Betænkeligheder, der fra forskellig Side er fremsat, saa at vi ikke skal staa i den Situation, at baade Landmændene og Arbejderne bebrejder os her i Rigsdagen, at vi ikke har villet fortsætte en Lovgivning, som i Virkeligheden har opnaaet den største Succes, som vist nogen Lovgivning har opnaaet her i Landet.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Edvard Sørensen: Jeg takker Ministeren for den klare Udtalelse, den var ikke til at misforstaa. Den gik ud paa, at overalt skulde den tariffmæssige Betaling gennemføres, idet han sagde, at hvis han ikke sørgede